

HLEDEJME CESTY V ZÁJMU VĚTŠINY OBČANŮ

Řekl na zasedání ÚV KSČM 29. března 2014 jeho předseda Vojtěch Filip. Připomněl, že poslanecký klub KSČM odmítl při hlasování v dolní komoře Parlamentu ČR tvrzení, že bezprecedentní prosperitu máme díky vstupu ČR do NATO.

Odmítl též akceptovat postupy fašizujících skupin proti demokratickým principům, ke kterým jsme se zavázali. Jsme svědky toho, že po 69 letech se do Evropy vrací fašismus a tato koketérie s ním může být pro Evropu osudná. Kapitalismus neumí řešit své krize jinak, než jen dalším vyhrocováním napětí, dalším zbrojením, násilným přerozdělováním hmotných statků, jejich důsledkem může být i válka a miliony mrtvých. Referendum na Krymu bylo legitimní, občané se rozhodli pro to, jakým způsobem se budou dál vyvíjet, vytvořili vlastní stát a z důvodů obav o vlastní životy, zdraví a majetek se přihlásili rovnou do dalšího soustátí. Předseda ÚV KSČM v této souvislosti uvedl, že KSČM navrhla zákon o všeobecném referendu, jenž ke škodě všech občanů přijat nebyl, protože koaliční strany, které ve volbách slíbily větší podíl občanů na řízení státu většími formami přímé demokracie, hlasovaly proti návrhům KSČM.

V závěru úvodního projevu předseda ÚV KSČM zdůraznil způsob adekvátní politické kultury, kterou KSČM od svého vzniku roku 1990 předvedla v politice. Jde o schopnost dobré politické orientace, vysokou odbornost, schopnost komunikace a schopnost navrhnout řešení, které má budoucnost a které je také v zájmu občanů ČR i Evropské unie. KSČM zastupuje ty občany, kteří se živí vlastními rukama a vlastní hlavou a nikoli ty, kteří si přivlastňují výsledky jejich práce. Právě ty ať KSČM zastupuje velmi odpovědně tak, aby oni byli těmi, které strana reprezentuje. Z tohoto hlediska ať probíhá výběr kandidátů do senátních a komunálních voleb. ÚV KSČM schválil návrhy kandidátů pro senátní volby, ve volebním obvodu č. 60 Brno Helenu Sýkorovou.

Stanovisko ÚV KSČM k řešení situace na Ukrajině, které zasedání schválilo, dalo přednost diplomatickému řešení před sankcemi, bloádou a vojenskými hrozbami, nabídlo komunistům Ukrajiny a Ruské federace zprostředkovatelskou roli pro neodkladné vypsání předčasných parlamentních voleb.

Pouze Haló noviny 31. března 2014 informovaly o zasedání ÚV KSČM.

Karel JANIŠ

Song 2014

*Dnes
v tento den,
v roce dvatisíce
čtrnáctém,
lidé spěchají
i jaro spěchá,
svět zapomíná
a proto zpívám
dejte pozor,
kdo vyzbrojuje
nenávisť,
kdo zapomíná
v historii číst
kdo chce, aby krev
tekla znova. Slyšte
slyšte moje slova:
Ať bdí každý z vás
dnes víc, než kdykoliv
přisáhejme na květ
v barvě krve
přisáhejme znova.*

Marie Veselá

1. MÁJ V BRNĚ – OPĚT BOJ ZA SOCIÁLNÍ PRÁVA

Kolem pět set příznivců KSČM se sešlo na Moravském náměstí na tradiční prvomájové demonstraci. Přišli, aby si vyslechli projevy představitelů KSČM – přítomni byli předseda KV Pavel Březza, předseda MěV Ladislav Býček, člen ÚV Martin Říha a hlavně kandidátka do voleb do parlamentu EU za Brno Věra Klonza – Jaklová a kandidátka do senátu Helena Sýkorová.

H. Sýkorová ve svém projevu charakterizovala likvidaci průmyslu v Brně po roce 1989, zdůraznila vysokou nezaměstnanost, která s 20 tisíci lidmi bez práce a devíti procenty přesahuje republikový průměr. Uvedla i názory KSČM na cestu k obnově. „Město se musí orientovat na podporu firem s podílem státního a družstevního vlastnictví“, řekla a dodala, že v Brně bude nutné znovu budovat průmysl jako po válce. Připomněla dále, že programovým cílem KSČM je socialismus. Dále zdůraznila, že „boj za sociální práva stále trvá, ale pokud lidé podlehnou, deziluzím nezmění se vůbec nic.“ Dodala také, že řešení není v silách kapitalismu, ani v zájmu jeho politických a ekonomických vůdců. Obdobně promluvila také sympatická kandidátka do květnových voleb do Parlamentu Evropské unie Věra Klonza – Jaklová, která burcovala lidi, aby bojovali za svá práva, aby bojovali za změnu, za socialismus.

Text a foto Tibor DÁVID

VÁBENÍ AMAZONU

Je titul článku v Literárních novinách č. 3 z 13. března 2014. Tereza Spence-rová v něm uvádí, že 1 500 lidí v Brně a o něco méně v Dobrušce přilíží situaci velkého počtu u nás nezaměstnaných nezmení, vytvoří další problémy takřka s jistotou.

Amazon letos v únoru uzavřel v Německu 5 poboček z 8 pro rozhodné protesty německých odborů a jimi organizovanou vlnu stávek proti „otrokářským“ podmínkám, v nichž zaměstnanci ve skladech Amazonu musejí pracovat. Za zaměstnance nese odpovědnost složitý systém zprostředkovatelských firem, nikoliv Amazon. Pobočky u nás by měly pomoci zvládnout situaci v Německu, kdy Amazon pokrýval asi čtvrtinu trhu s obratem 7 miliard eur.

Amazon ve svých provozech v USA zlikvidoval odbory a zkouší takto postupovat i v Evropě. Předseda odborového svazu Kovo Josef Středula chce přimět firmu, aby se naučila chovat podle pravidel slušnosti a korektnosti vůči vlastním zaměstnancům. Zkušenosti z jiných zemí svědčí o tom, že se jedná o otrokářské praktiky, což je pro nás nepřijatelné. U nás prý podle premiéra máme kontrolní mechanismy, jimiž by si stát vynutil dodržování předpisů.

Na čtvrtý pokus schválilo brněnské zastupitelstvo 15. dubna 2014 smlouvy potřebné pro příchod Amazonu na Černovickou terasu. Návrh získal těsnou většinu 28 hlasů. Brněnský primátor nechal znovu o Amazonu hlasovat přesto, že vedení firmy před 14 dny vzkázalo, že o Brno nemá zájem, bude usilovat o schválení změny územního plánu na květnové schůzi zastupitelstva.

Pro občany Tuřan a zejména Slatiny je závažnější skutečnost, že málo nebo vůbec je při rozhodování o příchodu Amazonu brána v úvahu dopravní zátěž obou městských částí, která už nyní je neúnosná. Prezident, premiér, ministři financí, průmyslu a obchodu vyslovili nespokojenost s hlasováním brněnských zastupitelů proti vstupu Amazonu do Brna. Jako by podle nich 1500 pracovních míst „vyřešilo“ nezaměstnanost statisíců osob. Média spustila velkou kampaň proti nezodpovědným brněnským zastupitelům. O dopravní situaci na ulicích Řípské, Tuřance a Matlachově ve Slatině nevědí nic. A primátor měl právě sem svolat zastupitele k jednání. Bydlí tu občané v domech postavených před sto lety s hrozbou havárie sítí vody, plynu, elektřiny. **A právě o nich, bez nich a proti nim hlasovalo 15. dubna 2014 osmadvacet zastupitelů.**

Karel JANIŠ

Malý obchůdek v centru Brna?

To už je unikát

Je závěr, k němuž došli autoři studie z Geografického ústavu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně. V roce 1976 v centru Brna byla téměř polovina prodejní plochy města. Po 30 letech obchodů se zeleninou, pekařství, řeznictví, drogerií i malých krámků s oblečením ubylo znatelně, naopak přibývalo velkých obchodních řetězců a center na okrajích Brna. V centru Brna zůstalo jen sedm procent brněnské prodejní plochy, v roce 1976 to bylo 42 %, v roce 1989 32 %. Mnoho obyvatel již

do menších obchodů nechodí, poněvadž v obchodním centru najdou veškerý sortiment pohromadě. Malých obchodů ubývá nejen v centru města, autoři uvedené studie spočítali kolem 3 500 maloobchodů v celém Brně, v roce 2006 jich bylo téměř o tisícovku víc. Počet menších prodejen se od roku 2008 zmenšuje až o 135 ročně. Zároveň vznikají velkoobchody. Z 29 městských částí se prodejní plocha zvětšila u 16 z nich, nejvíc v Ivanovicích, ve Slatině a na Brně-sever. V 20 městských částech přibývají obchody s potravinami, nejvíc v centru, v Králově Poli, Židenicích a Bystřici. Mnoho lidí má auto a do velkoobchodů zajíždějí na okraji Brna. Lidé nakupují víc než před 30 lety, mají na výběr víc zboží a souvisí to i s odlišným způsobem života. Do menších obchůdků podle jedné z autorek studie zavítají jednotlivci, mladé dvojice nebo senioři, kteří se nedostanou do velkoobchodů například kvůli zdravotním potížím, ti zřejmě udržují obchůdky při životě. Přicházejí ti, kteří pracují nebo bydlí poblíž nebo studenti pro svačinu. Podobná situace je v Ostravě, v Jihlavě, v Plzni.

Při četbě informace o studii z Masarykovy univerzity v Mladé frontě Dnes z 10. dubna 2014 si nelze nevzpomenout na velikášské výroky Václava Havla, že porostou soukromí obchodníci v malých krámech. Kde jsou tedy Havlovy obchůdky? Převálcovaly je buldozery velkoobchodů, jejichž majitelé sídlí bůhvídkde po celé Evropě. Pracovníci v nich pracují na úrovni stále běžících pásů k pokladnám prakticky bez možnosti se zastavit a vydechnout. To chtěli ti, když volali s klíči v ruce „Už je to tady, to je ono!“

Karel JANIŠ

Postaví další dům s pečovatelskou službou

Jihomoravská metropole zahájila výstavbu svého již devětačtyřicátého Domu s pečovatelskou službou, tentokrát v Křídlovické ulici. Nová budova bude mít čtyři podlaží. Kromě administrativních a sociálních prostor pro pečovatelské služby zde vznikne 18 bytů. Tato investice za 34,1 milionu Kč má být hotova za 340 dnů. Smlouvu o dílo bude ještě schvalovat Zastupitelstvo města Brna. Každý takový dům, který se z rozpočtu města podaří postavit, je velká pomoc pro seniory a další občany, kteří nutně potřebují pravidelnou pečovatelskou službu a k tomu určené bydlení. V Brně je 48 domů s pečovatelskou službou (DPS) a v nich 894 bytů. Čekatelů na tuto službu je přibližně devět set. Provoz DPS je hrazen z vybraného nájemného. Za posledních osm let se postavilo sedm domů DPS (Pompova 1, Purkyňova 91a, Zderadova 5, Kavčí 1, Vavřínecká 13, Renčova 5 a Stamicova 11).

(vž)

FLOTILA VYPLULA

– už po osmašedesáté

Po slavnostním nástupu kapitánů a hlášení primátorovi vyplula na svou již 68. plavební sezónu na Brněnské přehradě šestice lodí DPMB.

Ta zájemcům o plavbu nabízí oproti předchozím ročníkům několik změn. Oblíbené pojízdné vstupenky (dosud na hrad Veveří nebo i do ZOO) se rozšiřují o kombinaci se vstupem na Špilberk a do zábavného centra v dole Permonium v Oslavanech.

Nejvíce využívané zastávky Kozí hora a Sokolské koupaliště budou za zvýhodněné zpáteční jízdné. Oslavenci letos pojedou v den svých narozenin za polovic a pokud jsou mladší 15 let dokonce zdarma. Perspektivně se počítá také s dalšími úpravami a vybudováním nových přístavišť – nejdříve pod hradem Veveří.

did

ZA PROTEKTORÁTU SE U NÁS TOHO TOLIK NEDĚLO

To si dovolila říci ministryně spravedlnosti a právem povolala bouři odporu, že se nestačila divit. Situaci využili i předseda ODS, který jí připravil poučení z historie a na obra-zovce se stále vyskytující výkonný mluvčí TOP 09 M. Kaloušek.

Výbor Vlasteneckého sdružení antifašistů v brněnské organizaci se v prohlášení z 27. března 2014 ztotožnil s názorem vnučky popraveného za nacistické okupace Františka Šimůnka, že ministryně nemá ani znalosti, ani charakter potřebný k výkonu funkce v rezortu, který má obhajovat a uplatňovat lidské poměry ve společnosti. Jsou připomenuty Lidice, Ležáky, Terezín, brněnské Kounicovy koleje, budova právnické fakulty, mučírna gestapa.

Ing. Leopold Kresta listoval v knize nejstaršího člena ZO KSČM 0305 a politického vězně Kounicových kolejí Josefa Styxe, který napsal knihu „Zapadlo slunce nad Breslau naposledy“. A našel v ní informace o občanech z Brušperku na severní Moravě, kde se narodil. Dozvěděl se, že jeho soused Stanislav Drobiš byl zastřelen 24. ledna 1945, ředitel měšťanské školy Ladislav Erkl a jeho třídní učitel Josef Hub byli po-

praveni 10. října 1944, útrapy věznění přežili jeho bratranec Miroslav Novobilský a jeho učitel češtiny Bohumil Petlach. Při setkání rodáků ročníku 1929 v Brušperku řekl, že byl vězněn v Buchenwaldu, zařazen v roce 1945 do pochodu smrti za účasti asi 3 000 vězňů. Zastřeleni byli ti, kteří nemohli jít dále nebo se zdržovali, osvobozeno bylo pouze 185 vězňů, mnozí brzy zemřeli na následky podvýživy. Mnozí naši občané přišli o život v dalších koncentračních táborech, celkem šlo asi o 360 000 občanů. V podobných i vyšších výdajích se pohybují údaje o ztrátách na lidských životech v USA, ve Francii a Velké Británii, ale uvedené státy mají mnohonásobně víc obyvatel, než my tehdy.

Ing. Leopold Kresta považuje za velkou ostudu, že v dnešní vládě je ministryně, která se dokáže tak neuvěřitelně vyjádřit o Protektorátu, a to pouze několik měsíců po ustavení vlády – měl by se vyjádřit předseda hnutí ANO, které tuto paní do vlády delegovalo i předseda vlády, který ji do vlády navrhoval prezidentovi republiky. Tolik z obsáhlého prohlášení Výboru VSA Brno.

Karel JANIŠ

DOPIS B. SOBOTKOVI, PŘEDSEDOVI VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

Vážený pane předsedo vlády,

Klub českého pohraničí Brno se na Vás obrací s tím, že jsme velmi nespokojeni, jak je bagatelizována a vysvětlována historie naší republiky. Konkrétně mám na mysli vystoupení paní ministryně Váلكové, která prohlásila, že během Protektorátu se toho v naší republice tolik nedělo.

Jsme v kontaktu s Vlasteneckým sdružením antifašistů v Brně. Dozvěděli jsme se, že vypracovali text, který se nám dostal do rukou. Chceme vyjádřit náš postoj, že se plně s tímto textem ztotožňujeme a že se k němu připojujeme.

Jsme velmi znepokojeni, když lidé, kteří neprožili hrůzy války, vyjadřují své názory neobjektivně a nezodpovědně.

Žádáme Vás, je-li to ve Vašich možnostech, abyste s paní ministryněm projednal její vyjádření, neboť tím ovlivňuje mladší generaci. Naši členové, kteří prožili útrapy koncentračních táborů, jsou tímto a podobným vyjádřením rozhořčeni.

Děkujeme Vám za projednání uvedených připomínek s paní ministryněm, jakož i s ostatními odpovědnými veřejnými činiteli.

Přejeme Vám úspěšný rok 2014 i roky další.

Za Městskou radu Klubu českého pohraničí Brno
Mgr. Josef FLÍČEK

V Brně dne 27. března 2014

Odpověď paní Běly HEJNÉ, ředitelky Sekce kabinetu předsedy vlády

Vážený pane magistře,

panu předsedovi vlády byl doručen Váš dopis, ve kterém jménem členů Městské rady Klubu českého pohraničí Brno reagujete na vyjádření ministryně spravedlnosti paní Heleny Váلكové k situaci Čechů v době protektorátu.

Úvodem bych Vás ráda ujistila, že pan premiér v žádném případě nechce zlehčovat utrpení našich občanů prožité za druhé světové války, zvláště ne těch, kteří nesli následky nacistické okupace způsobem nejtěžším. Velmi dobře si uvědomuje, co všechno museli se svými rodinami vytrpět. Mnozí z nich ztratili své blízké, přátele, známé, položili své životy. V souvislosti s výrokem paní ministryně Váلكové uvedl, že vláda ani nikdo z ministrů nezpochybnuje události během protektorátu a nacistické okupace ani poválečné dění, včetně dekretů prezidenta Beneše z roku 1945, a připomněl více než 300 tisíc obětí nacistické okupace českých zemí.

S pozdravem

Praha 15. dubna 2014

Krátká fotoreportáž Tibora Dávida dává nahlédnout na oslavy osvobození v Ořechově a Králově Poli.

27. března 2014 byla na ČT24 Daniela Drtinová naposled po 20 letech působení na obrazovce. Cítila se před časem dotčena, když generální ředitel veřejnoprávní televize si dovolil zeptat se politiků, jak ji posuzují. Sice „přežila“ přesun z pořadu Události, komentáře ve 22.00 hodin na méně atraktivní čas 18.35, kdy po čtyři dny v týdnu pokračovala svým stylem v průzkumu jejich názorů a stanovisek. Měla v sobě natolik potřebu se s posluchači rozloučit, poděkovat za pozornost a trpělivost při jejím způsobu vedení rozhovorů. Na rozdíl od ní, když 21. března 2014 byl na obrazovce naposled pan „Z jeho úhlu pohledu“ Martin Veselovský, nepovažoval za nutné se s posluchači rozloučit. Nedostudovaný všeznalý a všehoschopný analytik dění ve společnosti se „podepsal“. Oba patřili k těm, kteří každým dnem už dávno se z analytiků dění stali fakticky stále víc těmi, kteří k obrazu svému vydatně ovlivňovali veřejné mínění v zájmu globálního kapitálu. Údajně budou působit v Bakalově sdělovacím prostředku.

Oba mají důstojné pokračovatele. Na Veselovského nejprve navázal Daniel Takáč, který „proháněl“ hosty pořadu Hyde park. Ale nějak se mu nedařilo, proto se vrátil do Hyde parku: na jednoho dotazovaného stačí. Od 14. března 2014 nastoupil David Borek a Veselovský může být spokojený. V dotazech je rychlejší, ve skocích do řeči nejméně na „stříbrnou“ medaili. Ale pozor na něho! Když 16. dubna ostře proti zavedení tří DPH od 1. ledna 2015 vystoupil Miroslav Kalousek, nechal ho mluvit a na odpovědi ministra obrany reagoval stejně, ne-li důkladněji, než bývalý ministr financí. Už si též osvojil bonmoty svého předchůdce „chápu to správně“?

Danielu Drtinovou s přehledem až obdivuhodným nahrazují Zuzana Tvarůzková a Světlana Witovská. Mají SVŮJ ÚHEL POHLEDU na události a běda, když některý z pozvaných hostů má JINÝ ÚHEL POHLEDU než ony, je zle. Okamžitě ho přeruší a jen s obtížemi dotazovaný SVŮJ ÚHEL POHLEDU na události představí. Podobným způsobem

postupuje i David Borek, Daniel Takáč, Bohumil Klepetko. Postupují též tak, že okamžitě položí další otázku.

Jeden z příkladů působení ČT24. 6., 8. a 9. dubna 2014 se postupně ptali Václav Moravec, David Borek a Lukáš Dolanský ministryně práce a sociálních věcí, kde vezme peníze na valorizaci důchodů k 1. lednu 2014. Jejich ústy se ptal místopředseda TOP 09 Miroslav Kalousek, který je téměř denně na obrazovce. Jak prý bude ohrožen státní rozpočet? Nebylo by pro důchodce lépe sploknout hořkou pilulku znovu, tentokrát s dvacetikorunou?

Vrchním televizním vládcem zůstává Václav Moravec. Jeho nedělní Otázky, to jsou dvě hodiny většinou mlácení prázdné slámy a mletí už pomleté sekané. Má už předem připravené otázky, grafy, průzkumy veřejného mínění, aby dal najevo, že zná víc než ostatní. Je s podivem, že není mezi poradci vlády, že nebyl navržen za ministra toho či onoho rezortu, velmi dobře by si jistě počínal tak, jak i shora uvedení moderátoři.

POLITICKÁ KARIÉRA: TISÍCE DO STRANICKÉ KASY

Hospodářské noviny 16. dubna 2014 uvádějí téma **Kolik platí politici svým stranám**. Tak ČSSD poslanci nebo senátoři ročně 50 tisíc korun. Kandidáti nemají povinnost přispívat na kampaň, vedení ČSSD může kandidáty k němu vyzvat nebo doporučit.

V **KDU-ČSL** musejí platit kandidáti poplatky za nominaci do primárních voleb, pro sněmovní a senátní volby tisíc korun, pro eurovolby deset tisíc korun. Kandidáti si obvykle hradí některé drobné volební náklady. Straniční funkcionáři platí členské příspěvky tři procenta z příjmů. Povinnost mají ministři, náměstci, poslanci a senátoři, krajší zastupitelé i ti, kdo byli zvoleni do placených funkcí v městských či státních firmách.

V hnutí **ANO** kandidáti na kampaň nepřispívají, platí ale za servis a služby, poslanci odvádějí měsíčně sedm tisíc, totéž příští europoslanci. Členské příspěvky se liší podle funkcí, poslanci 50 tisíc, vyšší příspěvky budou odvádět ministři a náměstci nominovaní za hnutí.

V **ODS** kandidáti nemají povinnost přispívat na kampaň, členské příspěvky jsou 200 korun pro nevýdělečné osoby, 500 korun pro ty, co vydělávají. Oblastní rady mohou stanovit speciální výši příspěvků.

V **TOP 09** musí kandidáti přispívat na kampaň, na eurovolby 20 až 100 tisíc podle pořadí. Doporučená výše členských příspěvků je u europoslance 100 tisíc ročně, poslanec a senátor 40 tisíc, starosta podle velikosti obce od 10 do 30 tisíc.

V hnutí **Úsvit** kandidáti ani zvolení politici neplatí nic. Členské příspěvky v hnutí nebyly zavedeny.

U **KSČM** Hospodářské noviny uvádějí, že kandidáti na kampaň nemusejí přispívat, funkcionáři musí platit vyšší členské příspěvky, vždy půl procenta z dosaženého příjmu, sponzorské dary jsou dobrovolné. Většina zákonodárců má své kanceláře v budovách, které patří KSČM a z náhrad za ně platí do stranické kasy maximální nájemné. Podle Práva z 15. dubna 2014 za 33 poslanců získala KSČM celkem 1 922 98 Kč, 90 poslanců ČSSD 1 767 837 Kč, za 47 poslanců hnutí ANO 1 028 738 Kč, za 26 poslanců TOP 09 1 035 438 Kč, za 15 poslanců ODS 573 820 Kč, za 14 poslanců

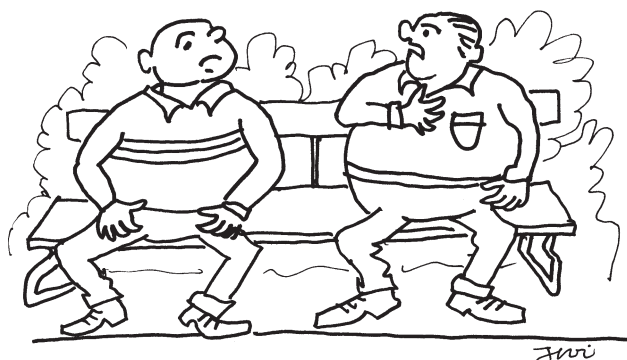
Úsvit 418 752,60 Kč, za 14 poslanců KDU-ČSL 347 865 Kč. Jde o čerpání od 26. října do konce roku 2013. Politolog Jiří Pehe uvedl, že jde o takovou kulišárnu, jak pomoci své straně a v pořádku prý to podle jeho názoru není.

Denní tisk uveřejnil zprávu o výročních zprávách, které strany předložily do Poslanecké sněmovny ke kontrole. ODS měla příjmy přes 281 mil. Kč, z toho bylo 12 mil. Kč z členských příspěvků a 78 mil. Kč od dárců. Výdaje byly 238,5 mil. Kč, z toho 98 mil. Kč na sněmovní volby, ztráty jsou ve výši 14,5 mil. Kč. Výsledek voleb 7,7 % hlasů pro ODS má vliv na uvedenou ztrátu. ČSSD skončila v přebytku 35 mil. Kč, komunisté 84 mil. Kč, TOP 09 24 mil. Kč, lidovci 20 mil. Kč, hnutí ANO vykázalo ztrátu 40 milionů korun.

Pohled do pokladen politických stran není marný. Těm, kteří mají na starosti hospodaření stran a hnutí v celostátním měřítku, není co závidět.

Karel JANIŠ

VŠECHNY POPLATKY ZA ZDRAVOTNICKÉ ÚKONY SE RUŠÍ... PROČ, ALE STÁLE PLATÍME POPLATKY ČESKÉ TELEVIZI A ČESKÉMU ROZHLASU ZA VYMÝVAŇÍ MOZKŮ?

VELICE ŽÁDOUCÍ A ZAJÍMAVÁ PUBLIKACE

Už její titul to naznačuje: Partitura druhé světové války. Kdo a kdy začal válku? V předmluvě ministr zahraničí Ruské federace Sergej Lavrov uvádí, že sborník statí, připravený Fondem historické perspektivy, se věnuje nejdůležitějšímu a nejaktuálnějšímu tématu diplomatické krize v Evropě v předvečer druhé světové války. Profesionálním dluhem historiků je vysvětlit pravdu o této tragédii na základě původních pramenů, a ne na základě svévolných interpretací. Dějiny se mají zkoumat komplexně a celistvě, analyzovat souběh událostí a souvislosti mezi příčinami a následky v jejich historickém kontextu. Jedině skutečně vědecký přístup založený na důkladném prostudování historických materiálů může přispět k tomu, abychom v zájmu formulování jednotné, bezpečné a rozkvétající Evropy bez hranic vytěžili z naší společné minulosti patřičná ponaučení. Důležité je vyjmenovat síly, které sehrály rozhodující klíčovou roli při rozpoutání druhé světové války.

Odpovědný redaktor ruského vydání knihy v úvodu napsal, že systematickou prací na přípravě publikování dosud neznámých a odtajněných dokumentů o zahraniční politice SSSR a západních mocností a jejich prezentací na mezinárodní úrovni se podstatně rozšíří představy o skutečném průběhu událostí. Uvádí, že přišel čas odtajnit dokumenty o politice SSSR, o represích v Gulagu i o politice západních mocností. Právě tyto mocnosti položily základ rozsáhlého evropského znovurozdělení světa a hranic tím, že podepsaly mnichovský komplot. Jeho hodnocení v knize vychází z mezinárodního kontextu.

Předmlouvám předchází Kalendář událostí 1935-1941. Po předmluvách následují hlavní statí: „Koncert velmocí“ v předvečer rozhodujících událostí, jejíž autorkou je Natalia Alexejevna Naročnickaja, Co předcházelo paktu o neútočení mezi SSSR a Německem z pera diplomata Valentina Michailoviče Falina. Dále je otištěno 10 statí, které rozšiřují s využitím mno-

ha podrobností statí dvou uvedených autorů. A. V. Šubin píše o cestě k paktu v roce 1939, odpovídá na otázku, zda pakt předurčoval začátek války v Evropě, J. A. Kvicinskij píše na téma Ďábelský pakt nebo karetní hra s pekelníky. S. N. Drožin věnuje pozornost čtenáře uvedené smlouvě ze srpna 1939 a veřejnému mínění v současném Německu, smlouva nebo dějiny jako prostředek politického boje. M. V. Demurin se zabývá sovětsko-německými dokumenty ze srpna až září 1939 v kontextu současné politiky. V. V. Marjinová píše o tom, kdo a jak dělil Československo v roce 1938. V další části knihy je 33 odtajněných dokumentů sovětské diplomacie, rozhovorů lidového komisaře zahraničních věcí SSSR M. M. Litvinova, ministra zahraničí SSSR V. V. Molotova nebo dalších sovětských diplomatů s jejich protějšky při jednáních s nimi. Nechybí ani text smlouvy o neútočení mezi Německem a SSSR z 23. srpna 1939 a dodatečný tajný protokol z téhož dne.

Ruský originál vyšel v roce 2009 a přeložili ho Zdeněk Hrabica a Jarmila Chládková. České znění vyšlo již v roce 2010 v roce 70. výročí začátku druhé světové války a v předvečer 65. výročí vítězství, jak uvádí ministr zahraničí Ruské federace Sergej Lavrov. Ani po několika letech neztratila kniha svůj význam. Vždyť naši mediokrati všech odrůd považují sovětsko-německou smlouvu ze srpna 1939 za počátek dělení kořisti mezi dvěma diktátory po 1. září 1939, kdy začala druhá světová válka. Nehovoří vůbec o úsilí, které sovětská diplomacie vynaložila ve snaze dosáhnout dohody se západními mocnostmi. Ty však dávaly najevo, že mají zcela jiné zájmy. A právě o tomto vývoji předkládá kniha Partitura druhé světové války autentická svědectví. Že kniha našim mediokratům není po chuti, svědčí fakt, že ani v roce 2010, ani letos se v médiích o jejím vydání nemluví, pouze v několika málo přehledech novinek vydaných titulů, a to ještě snadno přehlédnutelným způsobem.

Karel JANIŠ

70. LET OD VZNIKU 2. PARADESANTNÍ BRIGÁDY

Od vzniku této proslavené jednotky uplynulo už 70. let. 2. československá samostatná paradesantní brigáda v SSSR, vznikla v roce 1944 na území tehdejšího Sovětského svazu v Jefremově. Její základ tvořili převážně slovenští vojáci přeběhlí na stranu sovětů ze slovenské armády.

Po intenzívním výcviku a prověrkách bojeschopnosti byla odvelena na frontu. Zasažena byla krátce do bojů o Duklu, kde se v těžkých bojích vyznamenala, ale měla také těžké ztráty. Letecky pak byla přesunuta na povstalecké území na Slovensku. Zde byla opět nasazena na nejtěžší úseky fronty a proslavila se v řadě bojů. Při krytí ústupu povstalců žel přišlo k dosud neobjasněné ztrátě bojového praporu. Po zatlačení povstání do hor přešla na partyzánský způsob boje a na jaře roku 1945 se opět spojila s jednotkami 1. čs. armádního sboru.

Na její tradice a ostatně tradice čs. výsadkářů vůbec, navazuje prostějovské občanské sdružení Červené barety. K 70. výročí jejího vzniku vydalo pamětní medaili a odznak. Křest se uskutečnil na půdě VÚ 8280 Prostějov. Je to krycí číslo útvaru, který vznikl v roce 1952 v Prešově tehdy pod názvem 22. výsadková brigáda. Toto krycí číslo útvaru 8280, přetrvalo do dnešních dnů a dnešní 601. skupina speciálních sil generála Moravce je hrdým pokračovatelem tradic útvaru, který vznikl před více než 63 lety. Křtu se zúčastnila řada významných osobností. Také poslední na území ČR žijící příslušnice 2. československé samostatné paradesantní brigády v SSSR

Božena Ivanová, rozená Fialová. Paní Božena Ivanová v této jednotce sloužila společně se svým otcem. Na Slovensku žijí ještě tři příslušníci. Ti ale pro nemoc a vysoký věk už přijet nemohli.

Dekorace jsou určeny zejména veteránům, bývalým a současným příslušníkům výsadkových jednotek a něco málo, neboť emise je omezená a číslování získávají i sběratelé – faleristé.

Tibor Dávid

První výsadkovou jednotkou v historii československé armády se stala 2. čs. samostatná paradesantní brigáda v SSSR. Vznikem této jednotky vyvrcholily plány a přípravy na vytvoření vyšší vojenské složky, která by byla schopna v příhodném okamžiku, podpořit akce domácího odboje na našem území, zejména v závěrečné etapě vývoje II. světové války.

Na fotografii období z výcviku nácvik balení padáků.

(Text a foto <http://www.csla.cz>)

MÁME PŘED SEBOU VOLBY DO PARLAMENTU EVROPSKÉ UNIE

KSČM si za Jihomoravský kraj zvolila jako kandidáta do Parlamentu EU s. Dagmar Švendovou (v celkové kandidátce jí ÚV KSČM zařadil na 9. místo). Je svobodná, má 36 let a vyrostla v Břeclavi, je členkou KSČM.

Více než pět let zastávala funkci asistentky poslance Evropského parlamentu Ing. Vladimíra Remka, CSc., který pracoval převážně na agendách výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, rozpočtového výboru a na agendě delegace pro spolupráci EU a Ruské federace. Z toho lze vyvodit, že je dobře seznámená s prací poslance EU.

Vystudovala střední průmyslovou školu. Dále při zaměstnání absolvovala bakalářské studium – obchodní právo a management. Později ukončila magisterské studium zaměřené na právo v Evropské unii. Obě vysoké školy vystudovala mimo ČR. Že se stala kandidátkou na poslance EU, je pro ni závazek a čest.

Tato soudružka, kandidátka do Evropského parlamentu za Jihomoravský kraj, byla hostem diskusního čtvrtku dne 20. 3. 2014, kde přednesla úvodní slovo, vyjádřila svoje názory na P EU a zodpověděla řadu dotazů.

Vyjádřila mj., že EU je nadnárodní uskupení států, které tvoří 27 kapitalistických států Evropy. Současná podoba je výsledkem postupného integračního procesu probíhajícího nepřetržitě od počátku padesátých let 20. století. EU v nynější podobě vznikla 1993 na základě Smlouvy o Evropské unii (tzv. Maastrichtská smlouva). Jednotlivé státy si ponechávají svou suverenitu, ale část jí přenášejí na společné orgány EU. Svým vstupem do EU (1. 5. 2004) se ČR zařadila po bok tzv. malých členských zemí. Symboly EU jsou evropská hymna (Óda na radost z 9. symfonie L. van Beethovena) a evropská vlajka (zlaté pěticípé hvězdy v modrém poli).

V současné době má EP 766 poslanců, z toho ČR má 22 poslanců (v příštích volbách budeme v ČR volit 21 poslanců). Nyní jsou to 2 poslanci z KDU-ČSL (pracují v EP ve Skupině Evropské lidové strany), 4 poslanci z KSČM (Maštálka, Kohlíček, Ransdorf a Remek, pracují ve Skupině konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené

levice), 7 poslanců z ČSSD (pracují ve Skupině progresivní aliance socialistů a demokratů v EP) a 9 poslanců z ODS (pracují v Evropské konzervativní a reformní skupině).

EP má tři sídla: Strasburk, Brusel a Luxembourg, což je často kritizováno jako projev neohospodárnosti. Než změnu nelze očekávat, neboť změnit to může pouze Rada evropských států, přičemž nejmocnější státy (např. Německo, Francie ...) nemají zájem to změnit.

V ČR 36 politických uskupení se uchází o poslanecká křesla v příštím EP. Naši lidé jsou otráveni, k volbám se jim jít nechce. My komunisté pojďme k volbám, získáme i nestraníky a podpořme naši kandidátku! (i kroužkováním). Volební průzkumy hovoří o utváření frakcí levicových a pravicových, vytváření nových uskupení. Prvním úkolem nového EP bude volba nového předsedy Evropské komise.

EU má 700 překladatelů, 2 500 tlumočnicků. Nyní se jedná o úsporná opatření – tlumočí se jen do tří jazyků (angličtina, francouzština a němčina). Každý poslanec EP má právo hovořit svým národním jazykem.

EU není zatím ideální. Tvoří ji lidé se všemi vlastnostmi. Zdá se, že je přehnaně byrokratická, většina řešení je zdoluhavá. Mají zde vliv zájmové skupiny, lobbisté, prosazují se také oligarchové. Pro ČR jsou významná témata, která nejsme schopni si zaplatit – obrovské projekty (např. železniční síť, navigační systémy aj.).

Stojíme před volbami. Je třeba připravit naše členy i sympatizanty pro volby našich kandidátů do P EU. Jen tak v budoucnosti budeme schopni více a lépe využívat toho, co nám EU je schopna poskytnout (např. lepší využívání dotací).

Závěrem lze říci, že s. Mgr. Švendová si svým vystoupením získala, a tudíž zajistila alespoň 40 kroužků u svého jména ve volbách do P EU (23.-24. 5. 2014), což znamená od všech přítomných na diskusním čtvrtku.

Josef Vondrák

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU 23. A 24. KVĚTNA 2014

Volit má právo osoba, která alespoň druhý den voleb dosáhla věku 18 let, je občanem České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie, který je přihlášen k trvalému nebo přechodnému pobytu na území České republiky nejméně od 9. dubna 2014. Volič může hlasovat, pokud je zapsán v seznamu voličů pro volby – na ÚMČ podle trvalého bydliště by se měl o tom přesvědčit. Hlasování bude probíhat ve volebních místnostech podle oznámení starosty **v pátek 23. května 2014 od 14 hodin do 22 hodin a v sobotu 24. května 2014 od 8 do 14 hodin.**

Už tradičním způsobem volič po příchodu do volební místnosti **prokáže svou totožnost a státní občanství plat-**

ným občanským průkazem nebo platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem ČR, volič jiného členského státu EU prokáže svou totožnost a občanství jiného členského státu EU. Pokud tak volič neučiní, nebude mu hlasování umožněno. **Na voličský průkaz** může volič hlasovat v jakémkoliv volebním okrsku na území ČR. Při příchodu do volební místnosti ho odevzdá okrskové volební komisi, která ho zapíše do seznamu voličů.

Po obdržení úřední obálky vstoupí volič do prostoru k úpravě hlasovacích lístků, **vloží do úřední obálky 1 hlasovací lístek**, na kterém může **zakroužkováním pořadového čísla nejvýše u 2 kandidátů** vyznačit, kterému z kan-

didátů dává přednost. Volič pak před komisí vloží úřední obálku s 1 hlasovacím lístkem do volební schránky. Neplatné jsou hlasovací lístky, které nejsou na předepsaném tiskopise, nejsou uloženy v úřední obálce nebo je v ní několik hlasovacích lístků. Každý volič hlasuje osobně. **A pokud zejména ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů se voleb nemůže zúčastnit, požádá ÚMČ nebo volební komisi o hlasování mimo volební místnost.** K voliči přijdou v takovém případě dva členové volební komise s přenosnou volební schránkou, úřední obálkou, hlasovacími lístky.

POJĎME VŠICHNI K VOLBÁM 23. - 24. KVĚTNA 2014 A HLASUJME PRO KANDIDÁTY KSČM! kj

KANDIDÁTI NA EUROPOSLANCE ZA KSČM SE PŘEDSTAVILI V BRNĚ

V předvečer 1. máje se představili občanům Brna. V kontaktní kampani v ulicích rozdávali kolemdoucím volební materiály a zastavovali se s nimi v družné diskuzi nad ožehavými problémy prostých lidí i k počinání politiků.

Miroslav Ransdorf, Josef Skála, Esma Opravilová, Dagmar Švendová, Pavel Janeček či Věra Klontza-Jaklová předem na tiskové konferenci v Brně vyložili své představy lepší EU, než je nyní a jak chtějí přispět k jejím vylepšení v souladu s volebním programem KSČM a národními zájmy.

Ransdorf, který označuje plán EU do r. 2020 za špatný, debatoval nejen o tom, jak chce i příští volební období pracovat v EP, nejlépe ve výboru pro průmysl. Naopak Skála, kdysi prezident Mezinárodního svazu studentstva, hodlá radit firmám, jak se lze ve světě prosadit a snažit se vytvářet uplatnění pro 7,5 milionu absolventů škol v EU, kteří jsou bez místa na úradech práce. Opatřilovou lákají zejména ženská práva a zabezpečení maminek i zlevnění mezinárodní elektronické komunikace. Naopak Švendovou, dříve asistentku kosmonauta Vladimíra Remka, družicové systémy pro pozorování a výzkum Země i vesmíru. Přitom potvrdila z vlastních zkušeností, že české komunisty je v europarlamentu opravdu slyšet. Janečka zajímá např. mobilita studentů v systému Erasmus. Klontza popsala, jak je dnes módní ze všeho vinit komunisty

a cikány. Ve volební kampani chce oslovovat nejobyčejnější prosté lidi a důchodce, kteří berou třeba penzi 8000 Kč měsíčně.

Text a foto Václav Žalud

Jihomoravští kandidáti do Evropského parlamentu.

Zleva: Věra Klontza-Jaklová (Brno, pořadí č. 18), Pavel Janeček (sedící, č. 10) a Dagmar Švendová (č. 9).

DESET DŮVODŮ, PROČ JÍT K VOLBÁM DO EP

- Evropská unie ovlivňuje život každého z nás, volby do EP jsou stejně důležité jako volby do Poslanecké sněmovny PČR.
- Téměř 80 procent legislativy, kterou projednávají národní parlamenty, je spojeno s Bruslem.
- Nesmyslné direktivy a nařízení můžeme změnit.
- Do EP by se měli dostat politici, kteří budou v první řadě hájit naše národní zájmy.
- Ti, kteří vyjednali nevýhodné podmínky pro ČR, nesmějí dostat další šanci.
- Je potřeba změnit zemědělskou politiku, abychom nesmyslně nedováželi potraviny, které si umíme vypěstovat sami.
- Jen silná levice je hrází proti narůstajícímu extremismu.
- Je potřeba zastavit omezování výdajů na fungování penzijních systémů, omezování sociálních jistot přímo na půdě EP.
- Jedná se o jedinečnou šanci každého z nás přispět k míru ve světě a tím se distancovat od agresivní politiky USA.
- V orgánech EU mají dosud převahu politici zastávající zájmy nadnárodních společností a velkých bank - to lze s Vaší pomocí změnit!

CHCEME EVROPU PRO LIDI !

**CHCEME EVROPU
PRO LIDI**

**10
VOLTE**

KSČM

Dagmar ŠVENDOVÁ, BA, LL. M.
kandidátka KSČM do Evropského parlamentu

www.kscm.cz

○ **KDYŽ ON SE VZTEKNUL.** Štefan Švec v příloze Práva Salon z 13. března 2014 uvedl, že se stydí i za lidi, s jejichž názory souhlasí, ale např. když Jiří Peňás píše o poslankyni Martě Semelové, pouští uzdu vlastní zlobě a v odstavci s názvem „Hnus komunistický“ píše, že je hnusné to poslouchat a dívat se té ženě do obličeje, slušnost a lidskost je tu fackována a urážena, český komunista tak ze své podstaty mluví, ale není to jen hnus komunistický, ale lidský, z něhož český komunismus nabíral svou temnou mizu. Švec si o Ukrajině a Rusku myslí spíš to, co Jiří Leschtina, než to, co Stanislav Křeček, ale Leschtina mluví o Křečkovi jako o „skrytém rasistovi, vyznavači státního terorismu, agresorovi“ proto, že vyjádřil jiný názor na ukrajinský konflikt, což Švecovi přijde přes čáru. Je možné s někým nesouhlasit a považovat ho za zlého a nebezpečného, ale způsob, kterým píší, vždycky vypovídá o autorovi, vyřítá žluč je známkou slabosti, ne síly, kdo se nedovede udržet a píše vztekle, ztrácí body, přesvědčivost a stylistickou lehkost a je to prakticky pokaždé trapné. Platí to podle Švece i o tom, co časopis Reflex psal těsně po smrti Vasilu Bilaka, že už je konečně v pekle. To mluví o redaktorech Reflexu, nenávidí je snižuje na úroveň těch, proti kterým bojují. Je smutné pozorovat podle Štefana Švece jejich ubohost (*jen málokdy je takto charakterizována ubohost*).

○ **HLAVNÍ PADOUCH TRIUMFUJE, UKOUSL CELÝ POLOOSTROV.** Uvedl v Mladé frontě Dnes 17. března 2014 Teodor Marjanovič. ČR by měla napnout své politické síly, aby navrhla NATO uspořádat v této oblasti co největší vojenské cvičení, aby nabídla Ukrajině zbraně, pokud by Putin pokračoval v zabírání území a vojenské instruktory, ty ostřílené z Afghánistánu. A co oživit myšlenku umístit u nás protiraketový radar hlídáný kontingentem 200 vojáků? Ale je prý jasné, že Obama bohužel není stejný harcovník jako byl George W. Bush (*Obamu považoval náš bushovec za slabocha a neschopného dávat Rusku lekce*). 24. března 2014 Marjanovič v pořadu ČT24 Události, komentáře sice uvítal, že Obama přijel jednat s představiteli EU a NATO i o Ukrajině, ale ptal se, proč Obama nepřiletěl na kyjevské náměstí říci „Já jsem Kyjevan“ (*Stratég studené války v 21. století se nikdy svými radami nezapře!*)

○ **KAM VÍTR, TAM MNICHOV.** Je titul obsáhlé stati v příloze Práva Salon ze 3. dubna 2014. Václav Bělohradský konstatuje, že ve společnosti komunikační nadbytku neexistují události, ale VERZE UDÁLOSTÍ ... Ustavila se sféra výroba a spotřeby PŘEDEM PŘIPRAVENÝCH VERZÍ SVĚTA na jedno použití, do nichž lze události NARYCHLO ZARÁMOVAT A POZDĚJI JE Z NICH ZASE VYTRHNOUT A PŘERÁMOVAT. Příkladem je mnoho, třeba arabské jaro, oranžová revoluce, lidská práva, sameťová revoluce. Je vzpoura MAJDANU teroristická akce, která svrhla legálně zvolenou vládu, nebo je to naopak výbuch lidového hněvu nad zkorumpovanými politiky? Pomocí formulí jako lidská práva,

STŘÍPKY PLNÉ PŘEKVAPENÍ

humanitární bombardování či říše zla byla významná část disidentů proměněna v zaslepené stoupence americké vojenské moci, kteří ani nenašli odvahu kritizovat autorizaci mučení zajatců podezřelých z terorismu. (*Ani jeden z kritiků porušování lidských práv na Kubě, v KLDK, v Číně nekritizoval dění na Guantánamu, kde většina uvězněných tráví čas od září 2001. A nepovažuje nezaměstnanost za soustavné porušování práva jednoho člověka na normální životní podmínky!!*) V další části úvahy Václav Bělohradský považuje MNICHOV za nejmocnější mytologii usazenou v moderních dějinách Čechů. Ukrajinská krize udělala z rétorické figury Mnichov vlivný rámec, do něhož MÉDIA ve službách politických strategií VPISUJÍ UDÁLOSTI, a tak se události ÚČELOVĚ ZKRESLUJÍ. Tamní hranice je pevnými učinilo až vítězství SSSR v druhé světové válce, Krym patřil k Ukrajině jako „autonomní republika“. Proč přičlenění Krymu k Ukrajině nemohlo být revidováno na základě referenda po roce 1990? Proč EU a USA považují za nelegální a nelegitimní referendum na Krymu, zatímco vyhlašují za legitimní a legální vládu nastolenou násilnými demonstracemi? Kdy „plná náměstí demonstrantů“ generují legitimní vlády a kdy naopak smějí být potlačena policejním násilím? V závěru stati Bělohradský napsal, že studená válka neskončila vítězstvím jedné strany, ale dohodou, která měla ukončit šílenou éru nukleárního zbrojení jako začátek bu-

dování MULTilaterální správy světa, jejímž nástrojem mělo být OSN. Místo toho ale přišla přeměna NATO v nástroj amerického UNilaterismu, převládla iluze, že ZÁPAD ZVÍTĚZIL, a že se proto choval ke zbytku světa JAKO VÍTĚZ K PORAŽENÝM. JEHO EXPANZE AŽ K RUSKÝM HRANICÍM je vraždou možností, které rok 1989 nabízel. PŘÍCHÁZÍ HOŘKÁ SKLIZEŇ této DRAČÍ SETBY. (*Podtrhuji závažné argumenty uvedené V. Bělohradským. Jde o „jiný úhel pohledu“, než který zastává zahraniční politika zemí EU, NATO, tedy i České republiky. Železná opona v roce 1989 nezmizela, naopak přiblížila se postupně k hranicím Ruska. Poněvadž nevyšel pokus přenést požár z Ukrajiny do Moskvy, jsme svědky kanonády především na Vladimíra Putina.*)

○ **PO DNI D SE FRANCIÍ PŘEHNALA TSUNAMI MUŽSKÉHO CHTÍČE.** Uvedla americká historička Mary Louise Robertsová z Wisconsinské státní univerzity v knize Co dělají vojáci aneb Sex a američtí osvoboditelé ve Francii. Nemohla věřit tomu, co četla v městském archivu Le Havru v dopisech obyvatel. Zpovídala i pamětníky – už v srpnu 1944 se v Normandii říkalo, že za Němců se museli skrývat muži, když přišli Amíci, je třeba schovávat ženy. Dodnes přetrvává obraz příslušníků armády USA, že jsou sympatíci se širokými hollywoodskými úsměvy a žvýkačkami po kapsách, který na svých bodácích přinesli západní Evropě svobodu a naději. Ale Robertsová zjistila, že starostu Le Havru bombardovali spoluobčané stížnostmi na rvačky vyvolávané Američany, bezohledně prohánění se v džipech a především sexuální násilnosti včetně znásilňování, nebrali si servítky. Jak napsal jeden ze stěžovatelů, bandité v uniformách zavedli nadvládu teroru. Radnice dokonce jeden čas vyhlásila zákaz vycházení pro civilisty. Jeanne Dermierová, v létě 1944 19letá krasavice, nejdříve Američany až dětinsky obdivovala jako hrdiny, kteří riskovali životy, aby porazili Hitlera. Ale to se záhy změnilo. Neurvale na ni pokřikovali, ti drzejší se jí pokoušeli přímo na ulici osahávat s otázkou „Za kolik jdeš?“. Starosta Le Havru dokonce navrhoval Američanům, aby za městem zřídili nevěstinec, aby nebudili pohoršení na veřejnosti. K tomu však nedošlo.

(*Tolik v celostránkovém článku v Právu 8. srpna 2013.*)

kj

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v květnu a červnu

Mahenovo divadlo reprizuje (20. V. a 3. VI.) po dubnové premiéře Shakespearova Othela. V režijním pojetí Rastislava Balleka se Othelo liší nejen barvou pleti, ale jako žoldněj je ve společnosti cizím prvkem, navíc je daleko schopnější než ostatní a proto je nepohodlný. Režisér spolupracuje se Slovenským národním divadlem, Divadlem Aréna v Bratislavě a brněnští diváci znají jeho úpravu Ibsenovy Nory v Redutě. Do hlavní role obsadil Slováka Roberta Rotha, který z rodného jazyka plynule přechází do češtiny a angličtiny. Scéna Jozefa Cillera je prázdná, jak tomu bylo v renesančním divadle.

Balet Národního divadla premiéruje (16. V.) v Mahenově divadle osudy slavných, jako byli Janis Joplin, Kurt Cobain nebo Jimi Hendrix pod názvem Game over s podtitulem Shořet mladý aneb Proti proudu. Na libreto a v choreografii i režii Marka Svobodníka budou v baletní podobě ztvárněny tragické osudy umělců, kteří otvírali v hudbě nové cesty.

Reduta reprizuje (24. V. a 4. VI.) operu současného rektora JAMU Ivo Medka Alice in bed. Jak název napovídá, jde o variaci na Carrolovu Alenku v říši divů, tentokrát pro dospělé. V podobě vokálně-instrumentální skladby pro dětský hlas, šestihlasý sbor a tanečníka, v režii Slovinců Roka Rappla. Návštěvníci Janáčkovy opery ho znají z jeho působení v Brně pod pseudonymem Rocc. Vedle hudby působí na diváka i videosložka, které se ujali tvůrci počítačových her Jan Kavan a Lukáš Medek. V inscenačním týmu vedle Ivo Medka, autora více než 50 skladeb a tří oper, je spoluautorka hudby Markéta Dvořáková, její dvě opery měly mezinárodní úspěch, izraelský režisér působící v Amsterdamu Sjaron Minailo, autor nápadu zpracovat literární předlohu a německá libretistka Anne Daschkey.

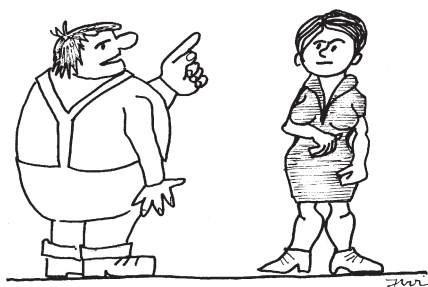
Městské divadlo na Činoherní scéně premiéruje (12. VI.) jednoaktovku Woody Allena z roku 1995 Riverside Drive. Populární

oscarový filmař je tvůrce s renesančním záběrem od filmové po literární tvorbu a hudbu. S kapelou New Orleans Jazz Band hraje každé pondělí v manhattanském hotelu Carlyle Hotel a v roce 2008 vystoupil s kapelou v Praze v Kongresovém centru. Z jeho dramatické tvorby pochází premiérováná aktovka a inspirací i pozadím hry je New York v němž jsou všechny situace možné. Riverside Drive jinak 12. avenue prochází čtvrtí bohatých obchodníků a umělců Upper West Side, kde se děj odehrává. New York je metropolí s nejvyšším počtem terapeutů a psychologů na metr čtvereční a znásobeně to platí o jejich zákaznících. Jsou protagonisty hry s kriminální zápletkou, kterou naznačuje podtitul – Černá komedie o tom, jak se dostat ze spárů milenky, která vydírá.

Divadlo Bolka Polívky premiéruje (18. VI.) autorskou hru mima, herce a baviče po němž je pojmenováno. Jak lze očekávat, je jeho protagonistkou vedle autora jeho dcera Anna Polívková a název DNA naznačuje i obsah představení. Jedná se o dědičnost, současně umělecké dědictví po otci a patrně i o popularitu.

Divadlo Husa na provázku reprizuje (23. V.) v Mozartově sále Reduty operu Miloše Štědrone na libreto Milana Uhdeho Moc Artu aneb Strašná mela. Podobně, jako v předchozí opeře o Janáčkově stejné autorské dvojice psané pro Provázek, jde opět o pikantní téma nemanželského dítěte hudebního veličána, tentokrát Mozarta. Podle hypotézy, již rodověrní mozarťologové považují za okrajový bulvár, Mozart nebyl otráven Saliérem nebo zlovolnými zednáři za zveřejnění jejich rituálů v Kouzelné flétně, ale žárlivým manželem. Ona provinivší se manželka byla dcera regenschoriho z brněnského Petrova provdaná do Vídně. Historickou skutečností je fakt, že byla Mozartovou žačkou, žárlivý manžel ji pořežal nožem a vzápětí se zastřelil. Ubohá žena se uchýlila do Brna, kde porodila syna, který dlouho nepřežil. Mozart v době aféry umírá a hypoteticky v Brně spočívá prach Mozartova potomka. Vše silně připomíná diskuze na téma šlechtického původu Boženy Němcové a jak se zdá si v době dobových zlomů tak dodáváme sebevědomí. Po hudební stránce se dá říct – herci dělají, co mohou. Nezbyvá než doufat, aby přání ředitele Provázku Vladimíra Morávka, že kus bude mít úspěch, nebylo pouze zbožným přáním. (V)

DEMOKRACIE JE, KDYŽ SI SAMI VYBEREME,
TY CO Z NAŠ BUDOÚ DĚLAT ČTYŘI ROKY HLUPÁKY
A VODIT NAŠ ZA NOS.

Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně

zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**
který se uskuteční

15. května 2014 od 16 hodin na MěV KSČM.

místnost č. 405 / 3. poschodí (pozor - změna!)

Téma:

KORUPCE – FENOMÉN NAŠÍ SPOLEČNOSTI

Přednáší: RNDr. Iva ŠMÍDOVÁ,
členka MěV KSČM v Brně

DP KOUPI DESET MINIBUSŮ

Deset nízkopodlažních minibusů Stratos LF38 posílí vozový park Dopravního podniku města Brna (DPMB). Polovina přibude ještě letos.

Vozidla s menší kapacitou jsou dobrý nástroj, jak zachovat rozsah, případně rozšířit městskou hromadnou dopravu při současném udržení efektivního hospodaření společnosti. Minibusy dlouhé 7,5 metru pojmu až 16 sedících cestujících (dvě sedadla v zadní části jsou sklopná), 21 stojících a jeden kočárek nebo invalidní vozík. Celková kapacita je tedy 38 osob. Vůz má diesellový motor IVECO s emisní normou EURO5. Samozřejmě i automatickou převodovku. Kabina řidiče je polouzavřená, prostor pro cestující v zimě vytápějí tepelné sálavé výměníky, v létě ho chladí dva elektrické ventilátory ve střeše vozidla.

Požizovací cena jednoho minibusu je bezmála tři miliony Kč. Podnik je podle vedoucího dopravního odboru DPMB Jana Seitla plánuje nasadit na méně exponované linky. Nejprve uvažuje o obsazení linek 65 a 43, v budoucnu o linkách 59, 64 a 69. Minibusy jsou také vhodné pro obsluhu turistických nebo hůře dostupných lokalit v centru města (např. vila Tugendhat, hrad Špilberk, Kounicovy koleje, Červený kopec apod.). **did**

RETROSPEKTIVA ANEB ŠUŘKA

Brněnská Škola uměleckých řemesel, zkratkou ŠUŘ, pro brňany Šuřka, vznikla před neuvěřitelnými 90 lety. O založení školy se diskutovalo od počátku 20. století a vzorem byly školy podobného zaměření ve všech větších městech Evropy. Důvodem byla mezera v kulturní struktuře města. Brno ve 20. letech aspirovalo na významné centrum uměleckého i kulturního života a jednalo se i o posílení českého školství. Hlavním důvodem pro vznik uměleckého školství bylo poznání – drobná živnostenská výroba neobstojí v konkurenci, nebude-li dbát na výtvarnou kvalitu a reklamu. Pedagogové Šuřky se také podepsali na tváři Brna. Je to např. vila na písáreckém kopci pro tanečnicka a choreografa Iva Váňu Psotu navržená architektem, designérem a typografem Františkem Kalivodou, představitelem Levé fronty, architektonické sekce Brno. Návštěvníci hotelu International chodí kolem plastiky ženského aktu Ladislava Martínka, Petr Dillinger zanechal řadu grafik – brunensí a výstavní síň v přízemí Domu umění je pojmenována po malíři Jaroslavu Královi. Pedagogové Šuřky bydleli ve funkcionalistických domcích v Masarykově čtvrti vybudovaných a vlastněných městem. Na jednom z nich má pamětní desku Jaroslav Král, člen Levé fronty a oběť nacismu, který zahynul v plynové komoře v Osvětimi.

Na začátku bylo na Šuřce jen několik oborů, které vyžadoval trh. Byla to užitá grafika, dekorativní malba, drobná plastika a keramika, nábytek a vnitřní zařízení. Ostatní obory vznikaly postupně. Výjimkou byla fotografie. V počátku fungovala jako dokumentace, ale v atmosféře 1. ČSR byla fotografie vnímána jako nový výtvarný prostředek a propagační médium. Podle tehdejších představ avantgardistů mělo umění být každému přístupné. Fotograf László Moholy Nagy, avantgardista vyučující v té době na Bauhausu, chtěl pro davy shromážděné na náměstích promítat obrazy do mraků a současně měla znít z ampliů hudba soudobých skladatelů. Na Šuřce se ustavila Skupina pěti ovlivněná sociální tematikou, poetismem a funkcionalismem. Experimentovali s fotomontáží, s fotografy, zasahovali do negativů. Po uzavření vysokých škol za protektorátu nacisty působili na škole asistent ústavu fyziky České vysoké školy technické v Brně, honorovaný docent pro obor fotografie Jaroslav Bouček pozdější zakladatel Filmové fakulty AMU a František Kalivoda, propagátor Moholy Nagyho. V roce 1950 vzniklo samostatné oddělení fotografie vedené Karlem Otto Hrubým.

Spolu s Oldřichem Staňkem a Antonínem Hinštem působil na škole téměř po tři desetiletí. Jeho orientace na dokumentární a krajinářskou fotografii a lidové umění vedla ke školním výletům na Slovensko do Liptovské Tepličky. Pak se na škole střídala jména – Vladimír Židlický, Pavel Dias, Jiří Víšek a výčet končí jedním z absolventů – Martinem Vybíralem. Všichni milovníci fotografie mohou v prvním patře Domu pánů z Kunštátu uvidět do 8. VI. přehled prací oddělení fotografie Střední školy umění a designu, stylu a módy, jak

se dnes Šuřka jmenuje. V sále prací pedagogů si dříve narození diváci zopakují dojmy z krajin K. O. Hrubého a vzpomenu idylických dob jediné brněnské výstavní síně fotografie – Kabinetu fotografie Jaromíra Funka, dnes v Domě pánů z Kunštátu pohlceného kavárnou Trojka. Epilogem v síni pedagogů je emocionální zastavení v čase Martina Vybírala a možno pokračovat v dalších sálech s pracemi absolventů. K vidění je tak tvorba za celou dobu existence naší druhé nejstarší školy v oboru fotografie. (V)

ZOO BUDUJE NOVÉ EXPOZICE

Tři nové expozice začala stavět brněnská Zoo. A to africkou vesnici, voliéry orlů bělohlavých a průchozí expozici klokanů v australském stylu. Stavební práce omezí provoz zahrady minimálně. Areály těchto zvířat mají být hotovy v létě.

Africká vesnice „Samburu“ vznikne v nejvyšší části Mniší hory, v místě současně vyhlídky před výběhem Safari. Osadu vytvoří repliky osmi chýší domorodých Afričanů, které budou sloužit ke vzdělávání a oddechu návštěvníků. Součástí je expozice drobného afrického zvířectva a laguna plameňáků „Naivasha lake“.

Po dobu výstavby bude přístup k výběhu afrických kopytníků pro návštěvníky zajištěn značenou náhradní trasou. Průchozí voliéra orlů bělohlavých vznikne v sousedství indiánské chýše a výběhu pro vlky arktické a bude doplněna výběhy pro ursony kanadské a skunky severní. Průchozí expozice klokanů v australském stylu s vyhlídkovou plošinou, umělou skálou a dobrodružnou stezkou bude lemovat exponovanou část zahrady podél páteřní komunikace vedle výběhu vikuní. Přehlídka umožní návštěvníkům přímý kontakt se zvířaty. (vž)

KONEČNĚ SLOVENSKÝ KONZULÁT

V polovině dubna 2014 byla za účasti velvyslance Slovenské republiky v České republice Petera Weisse, náměstků krajského hejtmána Jihomoravského kraje Stanislava Juránka a Václava Božka, představitelů brněnské akademické obce, podnikatelů a brněnského konzulárního sboru slavnostně uveden do funkce honorární konzul SR v Brně Jaroslav Weigl. Konzulát sídlí na Příkopě 4 b v budově IBC a jeho působnost zahrnuje kromě Jihomoravského kraje i kraje Vysočina, Olomoucký, Moravskoslezský a Zlínský, územně tedy pokrývá kromě historické Moravy a českého Slezska i část východních Čech. Slavnostní zahájení činnosti konzulátu, který už vlastně dva měsíce působí, bylo hojně navštíveno i představiteli výše uvedených krajů. Peter Weiss i Stanislav Juránek s potěšením konstatovali, že vztahy mezi primátorem Bratislavy a hejtmánem Jihomoravského kraje jsou v současnosti lepší než mezi prezidenty České republiky a Slovenské republiky a z Brna do Bratislavy je mnohem blíž než do Prahy a to nejen zeměpisně. V Brně dnes studuje na různých vysokých školách cca 5 800 slovenských studentů, zejména na Mendelově zemědělské univerzitě a Masarykově univerzitě. Stále více se využívají studentské výměnné programy a slovenští vědci

pracují v brněnských výzkumných centrech. Jihomoravský kraj má dlouhodobé partnerské vztahy se sousedícím slovenským Trnavským samosprávným krajem a v okrese Hodonín je 40% smíšených česko-slovenských manželství. V Moravskoslezském kraji bydlí na 7 000 občanů slovenské národnosti a 9 000 občanů Slovenské republiky tam pracuje. V brněnských divadlech, zejména v Národním divadle Brno běžně hostují slovenští herci a někteří z nich jsou v dlouhodobém angažmá. Na závěr nezbyvá než konstatovat, že rozdělení bývalého Československa, jež proběhlo uměle z vnějších velmocenských pohnutek podle stejného scénáře, jaký se v mnohem drastičtější podobě uplatnil v bývalé Jugoslávii a dnes se připravuje pro Ukrajinu, se de facto nekonalo a ani dnes se nekoná. Při hostování Divadla Husa na provázku v Bratislavě po roce 1992, kdy tlak na naše umělé oddělení byl nejsilnější, diváci při zmínkách v divadelním textu o naší společné státní minulosti aplaudovali vstojí. Přes záměry politiků zůstávají úzké vazby hospodářské, kulturní a osobní. I bývalá ministryně zahraničí USA Madeleine Albrightová při návštěvě ČR už jako soukromá osoba konstatovala, že rozdělení Československa bylo chybou. (zh)

DĚDICI CYRILOMETODĚJSKÉ MISE

V Paláci šlechtičen na Koblišné, jedné z budov Moravského zemského muzea, proběhla od února do dubna nenápadná výstava prezentující formou fotografií fascinující příběh Metodějových žáků, vyhnaných z Velké Moravy franskými církevními představiteli Říma. Z mocenských důvodů prosazovali latinskou liturgii proti liturgii staroslověnské, vytvořené sv. Konstantinem a Metodějem. Výstava mapovala národní pravoslavné církve od Řecka po Slovensko.

Ve Vodoči v dnešní Makedonii byl v letech 845–855 guvernérem Byzantské říše sv. Metoděj a spolu s bratrem sv. Konstantinem-Cyrilem tam šířili křesťanství. Velkomoravskou misií byli pověřeni později. V době jejich působení tam vznikl překlad Bible z řečtiny do makedonštiny. Šlo o jedno z prvenství. Bible do národních

jazyků byla v Evropě překládána o cca 600–700 let později v době reformace. Čtenář zná Ochrid v dnešní Makedonii v souvislosti s jeho jezerem s průzračnou, smaragdovou vodou. V Ochridu v kostele sv. Klimenta a Pantělejmona byl roku 916 pochován Metodějův žák sv. Kliment. V přílehlém klášteře vyučoval cyrilici, písmo vycházející velkomoravského písma – z hlaholice vytvořeného sv. Konstantinem a Metodějem. Bylo to v době, kdy korunované hlavy raně středověké Evropy, k jejímž dějinám se hlásí nynější sjednocená Evropa, byli analfabeti. Dnes na tato písmo navazuje azbuka. O tragické situaci Balkánu svědčí trojí obnova kostela a kláštera poprvé zničeného Turky v 15. století a po obnově opět Turky v 16. a 17. století. Jako mešita sloužil chrám do 20. století

a poslední obnova proběhla v roce 2002. Balkán má soustavnou zkušenost s územními a náboženskými změnami z mocenských a velmocenských příčin do konce 20. století. Všechny uvedené lokality byly k vidění na fotografiích a poučený divák si ze strohých údajů mohl zrekonstruovat tragické dějiny balkánských zemí. Pro dokreslení – v 90. letech minulého století nás média zásobovala jednostrannými informacemi o válce v bývalé Jugoslávii. Opakovala se situace – demonizace Srbů Centrálními mocnostmi v době 1. světové války a řešení národnostních vztahů na Balkáně nacisty v době 2. světové války. Současně se v našich obchodech se starožitnostmi objevovaly pravoslavné ikony z vyrabovaných pravoslavných chrámů z území bývalé Jugoslávie. (V)

VYŠLA HOŠTÁLKOVA KNIHA O MAXIMU GORKÉM

Z nakladatelství Moravskoslezský kruh přichází nyní na trh další kniha z pera letos čtyřiašedesátiletého brněnského publicisty a editora Antonína Hošťálka – šestadevadesátistránkový životopisný esej Gorkij s 12 stranami obrazových příloh. Obálka s použitím obrazu Borise Grigorjeva a osnova grafické úpravy jsou dílem Borise Myslivečka, sazba a litografie Roberta Švába. Ke čtenáři se dostává právě v době 6. mezinárodního festivalu Ruské jaro na Moravě, pořádaného od 3. března do 31. května a věnovaného Roku ruské kultury.

Hošťálek už ve své knížce Husovická romance v kapitole Moje klenoty přiznává, že jeho první velikou literární láskou po období, kdy četl hltavě a skoro bez výběru, se stal někdy v polovině šedesátých let Maxim Gorkij, socialistický revolucionář. Byl jím uhra-

nut a přiznával, že ho v jeho očích do té doby nikdo nezastínil. Navzdory tomu ho opustil a dokonce dosti brzy. Nyní v prologu své nejnovější knížky čtenáři připomíná, že po každém dějinném převratu se vyrovnáváme s minulostí. A protože pohled na vlastní minulost je zpravidla sebezničující, vymítáme z paměti události a jména, která s dobou předchozí byla spjata. Takový úděl potkal i Maxima Gorkého. I u nás na místech s Gorkým spojenými zmizelo jeho jméno z názvu lázeňského domu, velkodolu a podobně bylo činěno i v zemích bývalého sovětského bloku. Hodnocení Gorkého prošlo už po jeho smrti oběma krajnostmi. Nejprve byl adorován, ale současně literárně okleštěn a přizpůsoben potřebám stalinského režimu. Poté, paradoxně v čase perestrojky, zaržven, vyškrtán z čítanek a vystaven posmě-

chu postmodernistů, kteří se o něm ve škole učili jako o největším a nejgeniálnějším. Dnes mají mladší generace jiné mistry: postmodernistu Sorokina, detektivkáře Akunina, poslední objev Ulickou. Hošťálek vyslovuje pesimistickou myšlenku, že Gorkého asi čeká osud, který se nevyhýbá ani velikánům literatury: brzké zapomnění.

Bohumil Hlaváček

SVĚTOVÁ JAZZOVÁ ŠPIČKA MÍŘÍ DO BRNA

Výjimeční zahraniční hosté i špičky jazzové domácí scény se od března do května po třinácté sjedou do Brna.

Vrcholy zavedeného mezinárodního festivalu JazzFestBrno 2014 tvoří koncerty v současnosti nejžádanějšího jazzového vokalisty **Gregory Portera** 25. května v nově otevřeném hudebním klubu Sonocentrum a vzácné triové vystoupení vlivného jazzového pianisty střední generace **Brada Mehldaua**, které bylo 6. března v Janáčkově divadle.

»*Jak Porter, tak Mehldau jsou umělci, které máme dlouhodobě v hledáčku a pouze jsme čekali na termínovou show, aby mohli do Brna přijet,*« vysvětlil dramaturg festivalu **Vilém Spilka** a dodal: »*Hvězdy z USA jsou opět pilířem našeho programu. Chybět nebudou české hudební špičky a nejlepší jazzmani ze zbytku světa.*« V čele těchto osobností poprvé v ČR vystoupilo v divadle Husa na provázku 24. dubna kultovní varhanní trio **Peter Bernstein - Larry Gouldings - Bili Steward**. Americký pianista a skladatel Mehldau oslovuje své posluchače tím, co je za nimi. Jakoby za notami byl neznámý svět, do kterého vás to táhne. Naopak Porter je momentálně na vrcholu světové jazzové scény. (vž)

RUSKÉ JARO NA MORAVĚ

V titulku je název stejnojmenného festivalu, jehož 6. ročník byl v polovině dubna v zahájen v Moravském sále hotelu Grand výstavou obrazů ruského malíře z Nižního Novgorodu Alexeje Mjasnikova. Výstava nazvané případně Pod milým nebem mé vlasti prezentovala působné přírodní scenérie podané technikou akvarelu, tempéry a akrylu, jež lze zařadit někam k impresionismu a fauvismu a tematikou korespondovala s letošním prudce se rozvíjejícím jarem. Za přítomnosti zástupce brněnského konzulátu Ruské federace Sergeje Mitějeva zazněly ruské písně v plnokrevném operním podání Taťány Janošové za klavírního doprovodu Martina Jakubíčka a verše Ljubov Vondrouškové. Objevem pro přítomnost bylo provedení dvou valčíků Alexandra Gribojedova v podání Natálie Andrejevny. Gribojedova zná naše dříve narozená generace, jež před

desítkami let absolvovala střední školu pouze jako literáta.

Festival Ruské jaro bude pokračovat od 2. V. do 17. V. opět v Moravském sále hotelu Grand výstavou obrazů dalšího ruského malíře z Nižního Novgorodu Dmitrije Ganina. Od 5. V. do 31. V. na Veslařské 67 v AS klubu budou k vidění fotografie Nižního Novgorodu od Sergeje Čadova a Georgije Achadova. Od 12. V. do 31. V. v Galerii Katakomby v prostorách Divadla Husa na provázku na Zelném trhu vystaví své práce malířky Ruského kulturně osvětového sdružení na Moravě Stanislava Losová, Světlana Šumberáková a výtvarné veřejnosti známá, skromná malířka velkého talentu, Olga Plchová. Festival Ruské jaro na Moravě se koná pod záštitou generálního konzula Ruské federace Andreje Šaraškina, hejtmána Jihomoravského kraje Michala Haška a primátora města Brna Romana Onderky. (V)

Naši květnoví jubilanti

V předchozím období oslavili své narozeniny ss. **Jaromír KOCANDA** (86), ZO 0600, **Stanislav BODLÁK** (80), ZO 0309, **Jaroslav HÖKL** (89), ZO 3002. **Všem dodatečně srdečně blahopřejeme!**

1. 5. **Alena WIMMEROVÁ**, 78 let, LKŽ, **Václav BENEŠ**, 83 let, ZO 2711, **Květoslava VOTAVOVÁ**, 70 let, ZO 1505, **Zdenka ŠUSTÁLOVÁ**, 80 let, ZO 2101
3. 5. **Jiřina KLIMEŠOVÁ**, 64 let, MO 1101, Ing. **Petr PĚCHOUČEK**, 41 let, ZO 2701
4. 5. **Zdeněk SKOUMAL**, 57 let, ZO 1505
5. 5. **Jana HARTOVÁ**, 75 let, MO 1101
6. 5. **Anna HŮLKOVÁ**, 83 let, LKŽ, **Alkmíni LOGOTHETI**, 90 let, ZO 0502
8. 5. **Marie MATOUŠKOVÁ**, 84 let, LKŽ, **Marie KLESKEŇOVÁ**, 64 let, ZO 2710, **Božena BODLÁKOVÁ**, 85 let, ZO 0309
9. 5. **Libuše MAZALOVÁ**, 85 let, ZO 2708
10. 5. **Jana HOŠKOVÁ**, 50 let, ZO 0502, **Vladimír ZELINKA**, 49 let, ZO 3023
11. 5. **Rostislav VIKTORIN**, 85 let, ZO 2101
12. 5. **Božena MARTINKOVÁ**, 75 let, ZO 3003, **Jiří BERAN**, 61 let, MO 1101, **Hana NÝČOVÁ**, 60 let, ZO 0505, **Jan KORBEL**, 62 let, ZO 3002
13. 5. **Anežka JUŘIČKOVÁ**, 90 let, ZO 1511, Ing. **Jiří KVAPIL**, 85 let, ZO 2701, **Zdena TKADLEČKOVÁ**, 83 let, ZO 0502
15. 5. **Jaroslav KREJČÍ**, 71 let, MO 1101
16. 5. **Drahomíra DVOŘÁKOVÁ**, 81 let, ZO 0418
17. 5. **Božena STAŇOVÁ**, 76 let, LKŽ, **Jana ŠEFČÍKOVÁ**, 60 let, ZO 3004, **Antonie NEŠPŮRKOVÁ**, 93 let, ZO 2703
18. 5. **Karel WÁGNER**, 85 let, ZO 1505
19. 5. **Miloslav JANDA**, 86 let, ZO 2708, **Alois ZLATNÍČEK**, 79 let, ZO 1505
20. 5. doc. Ing. **Vladimír RYZNER**, CSc., 85 let, ZO 3013, **Dana PINKASOVÁ**, 84 let, ZO 2703
21. 5. **Monika UZLOVÁ**, 50 let, ZO 1511
22. 5. **Josefa BUDŇÁKOVÁ**, 86 let, ZO 2710
24. 5. Ing. **Luboš BOREK**, 69 let, ZO 2701

25. 5. **Vlasta KUČEROVÁ**, 90 let, MO 1401
28. 5. **Marie CIHLÁŘOVÁ**, 84 let, LKŽ, **Marie OBROVSKÁ**, 83 let, ZO 0505
30. 5. **Božena TRUČKOVÁ**, 79 let, MO 1101, doc. **Jaromír ČAPEK**, 82 let, ZO 2701, **Jiří KONEČNÝ**, 59 let, ZO 2703
31. 5. **Věra KAZDOVÁ**, 91 let, MO 1101

Všem jubilantům srdečně blahopřejí a do dalších let přejí pevné zdraví ZO (MO) a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO!

did

LEVICOVÝ KLUB ŽEN „DOBROMYSL“ BRNO

**si dovoluje pozvat naše příznivce
a známé na naší tradiční**

„MÁJOVOU ZÁBAVU“ ,

kteřá se koná

v pátek 16. května od 17 hodin

v sále MěV KSČM Křenová 67, 2. poschodí.

Místenky je možné zakoupit každé úterý od 14 do 16. hodin v kantýně.

A VLÁDA MLČÍ!

Průběh letošní zimy byl tak trochu zvláštní. Po celé období moc nemrzlo a srážek v podobě sněhu či deště také mnoho nespadlo. Od listopadu až do dnes vůbec nic nenapršelo. Hladiny spodních vod jsou na historických minimech.

Nejhorší dopad bude zřejmě na zemědělskou výrobu. Již dnes je na polích zřejmý vláhový deficit. Pokud nenaprší (zemědělci vzhlíží k obloze a čekají na každou kapku), lze předpokládat neúrodu. Nabízí se otázka, jak jsme připraveni na tuto situaci. Představa, že vše dovezeme je zavádějící. Opět bude narůstat záporné saldo zahraničního obchodu? Jak dlouho budeme dostávat na dluh?

A vláda mlčí! Do kdy? Kdy začne tvořit krizový plán? Změna klimatu je

zřejmá. Jak jsme připraveni čelit otázkám potravinové soběstačnosti? Jsme připraveni na možný nedostatek pitné vody a potravin? Vždyť jsme z 40% závislí na dovozu potravin a tento stav se prohlubuje. Není na čase se výrazně zaměřit na případné klimatické změny a s tím spojenými riziky? Letošní rok je varováním. Je za pět minut dvánáct.

Nabízí se řešení pro občany. Tím je obnova zemědělské produkce na úrovni roku 1989. Řešit závlahové systémy, bez kterých se v mnohých částech naší země zřejmě neobejdeme. Je třeba hledat nové zdroje pitné vody a chránit je proti znečištění. **Toto jsou základní potřeby pro život člověka. Vše ostatní je až jako další v pořadí.**

Martin Říha

Jihomoravský krajský výbor Komunistické strany Čech a Moravy v Brně

VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

PŘEDVOLEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ S KANDIDÁTY KSČM DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

**Shromáždění se zúčastní kandidáti
v čele s vedoucí kandidátkou
z Jihomoravského kraje**

Dagmar ŠVENDOVOU, BA, LL. M.

**Sejdeme se ve středu 21. května 2014 v 15.30 hodin v Brně
na Moravském nám. před Místodržitelským palácem (kino Scala).**

10 CHCEME EVROPU PRO LIDI!

K poslechu zahraje a zazpívá Karel Gott revival Morava (Josef Bouda).

www.kscm.cz